

Zastavica v podobah.

Priobčil *Fr. Rojec.*

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Narodno blago.

Živela je mlada deklica in nekega dne se je šla izprehajati po vrtu svojih staršev. Naletela je na žabico, ki je žalostno sedela ob poti. Deklica sede k nji, jo ogleda in začne božati. Žabica skoči deklici v naročje, deklica pa vzame žabico s sabo v svojo sobo. Vsak dan ji je dajala hrane in jo skrbno gojila, bila je njena najljubša soigralka. Nekega dne reče žabica deklici: „Jako sem stara in umrla bom skoro; ti si

me varovala in negovala, zato te poplačam. Obdarim tebe in nekdam tvoje otroke s tako lepoto, da ne bo nobenega lepšega v vsi deželi. Nesi me na mesto, kjer si me našla, tam ti povem še več.“

Deklica vzame žabico in jo nese na vrt, kjer jo spusti na zemljo. Nato ji pravi žabica: „Tri dni po moji smrti najdeš prstan; dokler ga boste nosili ti in tvoji potomci, vam ostane vaša lepota.“ Ko to izreče, umrje žabica. Deklica jo položi na travico in gre dalje. Tretji dan pride de-

klica zopet semkaj. Žabica je bila že vsa izsušena; poleg nje pa je ležal lep prstan. Deklica vzame prstan, si ga natakne na prst in zakoplje žabico. V tem se neskončno izlepoti. Tudi vse njene hčerke so bile jako lepe. Zadnja izmed njih pa je prstan izgubila in umrla v gozdu.

Zapisal J. Š.

Muzikalični volkovi.

Blizu Sivasa v Turški Aziji sta se vračala pozno ponoči dva godca z gostije v sosednjo vas. Spotoma ju zaloti snežni metež. Godca se zatečeta v neko razdrto kočo. Komaj sta bila v koči, se nabere pred njo krdelo lačnih volkov. Obeh godcev se polasti silen strah. V obupu začne eden izmed obeh razbijati po bobnu — in glej: volkovi zbeže, in godca sta rešena.

Žepna ura in njena kolesa.

V žepni uri na sidro se obrne glavno kolesce v enem letu 1460krat, srednje kolesce 8760krat, tretje kolesce 70.680krat, četrto kolesce 525.600krat in zadnje kolesce 4,721.060krat.

Srečni kaznjenc.

Zamorec John Ynung iz Noxubel Countyja v Ameriki dosedaj še ni dobro živel. Zamorec je delal na neki farmi (kmetiji) in njegovca najdaljše potovanje je bilo 10 milj daleč od farme. Železničnega vlaka še v svojem življenju ni videl in tega tudi ne bi dočakal, ako ne bi bil obsojen v dveletno ječo. Ynung se je nepopisno veselil, ko se je moral z železnico peljati v ječo. Vozovi so mu mnogo bolj ugajali nego njegova uborna kočja, in ko so mu dali novo obleko kaznjencev, ni vedel, kaj bi počel od veselja.

Najstarejše vino na svetu.

Pred kratkim je kupil neki novojoški bogatin sodček vina za 24.000 kron. Vino je še iz leta 1767. in je bilo pripravljeno za Napoleona I. Ker pa se je Napoleon le z vojskami bavil, so čakali z vinom brez-uspešno. Sod so hranili v takozvani opekarnici (tuileriji) in so slednjič pozabili nanj. Po bitki pri Waterlovu so ga zopet našli in ga prodali v Ameriko, kjer se je še ohranilo do današnjega dne.

Število Slovanov.

Da je težko znati, koliko je Slovanov na svetu, o tem nas je dobro prepričalo zadnje ljudsko štetje. Profesor Lubor Nidderle je pa vendar izkušal zvedeti vsaj približno natančno število vseh Slovanov. Njegove preiskave nam kažejo, da je

Rusov	95,300.000
Poljakov	19,125.000
Čehov in Slovakov	9,500.000
Lužičanov	156.000
Slovecevi	1,450.000
Srbov in Hrvatov	8,210.000
Bolgarov	4,850.000

Skupno število . . 138,591.000.

Nad dvesto let.

V Tomsku v Sibiriji so sprejeli v bolnišnico starca, ki je dokazal z listinami, ki so bile potrjene od raznih oblasti, da je nad 200 let star. Med papirji je imel tudi svoj potni list iz leta 1733., ko je bil 37 let star. Edini sin mu je umrl 1824. leta, star 92 let. Starca so morali v bolnišnico prenesti, ker so mu vsi udje popolnoma otrpnili. — Dandanes je pač pravo čudo, ako učaka kdo tako starost.

Rešitev uganke v četrti številki.

Želo — želod — želodec.

Prav so jo rešili: Melita Levec, učenka, Franc Levec, učenec v Ljubljani; Minka Gradišnik, učenka v Celju; Anica Maslo pri Sv. Antonu pri Kopru; Lizika in Katika Slavič, učenki, Ivan Slavič, učenec v Križevcih; Marija Čeplak, Marija Hren, učenki, Alojzij Rop, Jožef Rop in Jožef Žmavc, učenci v Bočni (Štaj.); Berta Müller, Zagorje ob Savi; Janez Kregar, Miha Verk in Janez Hajnšek, učenci na Medvedovem selu; Antončič Franc, Koren Anton, Meze Franc, Mlakar Janez, Neuberger Fanči v Starem trgu; Alojzij Bratina, Isek Franciček, France Bratina, učenci pri Sv. Križu na Murskem polju; Vouk Julija in Kleč Karla, učenki VI. razr. pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Pavel Strmšek, dijak v Celju; Zdenka Pirc, učenka v Kranju; Maks Kovačič, učenec pri Sv. Trojici v Slov. gor.; Marica in Saša Majdič, učenki v Kranju; Danila Mayr, Anica Mayr in Terezina Pasquotti v Kranju; Zalika Strmškova, učenka na Medv. selu; Leopold Lipovšek, učenec v Sevnici; Anica in Pepica Kovač v Zatičini; Anica Savnik, učenka v Kranju; Minči Bezenšek, učenka v Frankolovem; Meta Veršec, učenka v Sevnici; Karlina Kuchler, Marjeta Krmavnar, Jozefa Kušlan, Gabrijeła Gartner, Marija Kolar, Neža Petrič in Marija Junc, učenke v Planini; Ferdo Perhavec, gimnazijec v Trstu; Stanko Novak, učenec na I. m. šoli v Ljubljani; Zoran Jošt v Celju; Fr. Kogoj, učenec v Kranjski gori; Jozefa Jašovec, Franca Travner, Anica Perger, Marija Perger, Marija Vodlak, Karla Grad, Terezija Perger, Marija Strojansček, Pavla Ludvig, Cilka Turmšek, Pavla Sluga, Mici Pretner, Mici Kronovšek, Marija Cremošnik, Pavla Pirc, Pavla Grad, Tončka Grah, Lizi Špurn, Mici Babič, Mici Omladič in Nežica Rovšnik, učenke v Broslovčah; Jožef Divjak, učenec v Gor. Logatcu; Leo Travner, učenec v Ljubljani; Ciril in Leon Pavlin v Ljubljani; Anica Ogorevc, učenka v Konjicah; Rafael Dolinšek, učenec v Brežicah; Franciček Sič, učenec v Ljubljani; Franciška Rožman, Kranjc Barbara, Pečuh Marija in Zartl Ivana, učenke V. razreda II. oddelka pri Sv. Križu blizu Ljutomera.